

Publicerad 2008-05-22 00:11 av Nostalgia for Infinity

Hösten är den vackraste årstiden, men allt som oftast också en tid för uppbrott. För min del. Däri finns mycket vemod. Däri finns mycket sorg. Men det är vackert på sitt eget vis. Det för med sig något dessutom, som inte är så hemskt och sorgset och o

När hösten faller

Jag bad löven att inte vända andra sidan till

Jag bad träden att inte fälla

Jag bad solen att inte gå ned

Jag bad dig att inte lämna

Men ensam vandrar jag

Ensam utsätter jag mig för livet

Och dansar på gatorna i solen

Talar till mig själv

Om att fortfarande andas

Men utan att för den skull våga tro

Tro att jag verkligen lever

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nostalgia for Infinity med Poeter.se id #20459 innehar upphovsrätten